

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

In Qvo Agitur Nominatim De Sacerdotibus, Confessarijs, Magistris siue
Doctoribus, Concionatoribus, Episcopis & alijs Prælatiſ, eorumque
Ministerijs - In septem Tractatus distributus ...

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1629

Cap. IV. Dei vocationem esse necessariam ad prædicta ministeria, animas
iuuandi, rectè exercenda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45750](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45750)

loco eminenti constituti, ex quo tum quæ in cælo, tum quæ in terra
melius perspiciuntur; & quasi in speculo Fidei aspicientes, quæ illa propo-
nit: quæ propterea magna cum certitudine & claritate, quæ simul cum Fi-
de esse potest, aliis proponunt; iuxta illud Apostoli. *nos reuelata facie glori-
am Domini speculantes, in eandem imaginem transformamur, à claritate in
claritatem*: quasi dixerit: nos gloriam Dei non velo tectam, vt Moyses, con-
templamur, sed aperta facie, transformantes nos ipsos per cognitionem &
amorem in eas veritates, quas credimus; transeuntes ab vna in alteram
claritatem, proficientes in claritate scientiæ & sanctitatis.

Hæ sunt summæ dotes & facultates virtutes ac scientiæ; sanctitatis
& sapientiæ: quibus ornati esse debent, obituri quatuor prædicta mi-
nisteria: quæ tamen adhuc magis in particulari explicabuntur, cum agatur
de iis, quæ ad singula ministeria spectant.

CAPVT IV.

DEI VOCATIONEM ESSE NECESSARIAM AD
prædicta ministeria, animas iuuandi, recte exercenda.

VNIA PECCATORES CONVERTENDI, ET A-
MAS DEO lucrandi aded sunt excelsa; vt nemo præ-
mere debeat sola sua voluntate, & arbitrato ad ea ac-
cede: modò velit operam suam aliis esse vilem, & libere
nocere. Nam (vt ait Apostolus) *aneque qui plantat, et
aliquid, neque qui rigat; sed qui incrementum dat Deus.*
Quare expedit, neminem se ad plantandum, aut rigan-
dum intrudere, nisi voluntate & electione Domini, dantis interius
mentum, gratiam, & auxilium: vt prædicationis doctrinæque irriga-
nem proferat. In cuius rei signum Saluator dixit suis Apostolis: *hæc me
elegistis, sed ego elegi vos; & posui vos, vt estis per mundum, & fructum
adferatis, & fructus vester maneat, in conuertendis animabus, quæ in
permaneant obsequio.*

DEINDE ad dominum messis spectat teligere messores, qui eam tra-
tant; & ad dominum vineæ, vocare operarios, qui eam colant: nec vlla
propria sua voluntate agrum ingreditur, vt metat alienam messem; aut
alterius vineam colat. Cùm igitur Deus Dominus noster sit Dominus mes-
sis suæ, & vineæ Ecclesiæ suæ; ipsius est operarios vocare, qui subeant huius
labores. Propterea suis Apostolis dixit: *c messis quidem multa, operari-
um pauci. Rogate ergo Dominum messis, vt mittat operarios in messem suam.* Nihil
enim ipse eos vocet, ac mittat; nullus erit operarius, qui in ea messe dig-
versetur. Ipse enim dicitur in huius mundi forum, primo mane, hora tertia,
sexta, nona, & undecima, hoc est in omnibus ætatibus, & seculis præter-
itis, in lege naturali, & Scripta; & vltimò etiam in Euangelica, condidit
operarios in vineam suam, hoc est Ecclesiam; qui recentes asserant palmas.

2. Cor. 3.
8.2. Corin.
1. 7.1. Ioan. 15.
16.c. Matt. 9. 37
Luc. 10. 2.

d. Matt. 20.

eadem plantandos, aut fodiant, pudent, aut alias iam plantatis benefa-
 ciant; & omnibus promittit denarium diurnum; quem suo tempore ple-
 nissimè reddet.

SIMILITER, qui magnam aliquam domum ædificat, in qua multi pos-
 sunt habitare; aut insigne instituit conuiuium, in quo multitudinem sua-
 rum diuitiarum, & humanitatem suam erga omnes inuitatos ostendat: ei
 inquam, tanquam Domino, tantique operis auctori incumbit, nuntios
 mittere, qui vocent habitaturos domum illam, aut conuiuio illi asselluros:
 nam ab'que eius voluntate nullus audebit tale munus sibi usurpare. Et
 ita Salomon dixit: e *Sapientiam, cum edificasset sibi domum & proposuisset*
mensam suam valde copiosè instructam misit ancillas suas, ut vocarent
ad arce; hoc est misisse Euangelicos Prædicatores, qui inuitarent homines
 ad habitandum in arce Ecclesiæ suæ; & ad spirituales cibos, qui in ea sunt
 parati. Quemadmodum autem infideles non possunt in eam arce ingredi,
 nisi vocati ita ancillæ siue Prædicatores, nisi mittantur, non poterunt
 eos vocare & inuitare. Ac propterea dixit Apostolus: f *Quomodo audient*
sine predicante? Quomodo vero predicabunt, nisi mittantur? Doctores enim &
 Prædicatores sunt quasi legati, & Oratores à Christo Domino nostro mis-
 sicius nomine (vt ait Apostolus) g *legatione funguntur*: qua bonum
 Euangelij nuntium prædicant. Constat autem, ad Regem spectare Lega-
 tos & oratores mittere; contra cuius voluntatem nullus audebit tale
 munus obire. Diceret enim eis Dominus: h *falso Prpheta vaticinantur in*
nomine meo: non misi eos, & non precepi eis, neque locutus sum ad eos, quæ dicturi
essent populo meo tanquam Prophetæ & legati à me missi. Et ita dixit
 Ezecheli: i *Fili hominis, speculatorem dedi te domui Israel: & audies de ore meo*
verbum, & annuntiabis eis ex me, tanquam legationem & nuntium, quem
 tibi commisi eis adferendum.

QVOD aded verum est, vt ipsemet Christus Dominus noster, quâ ho-
 mo, gloriatur, quod hoc munus obeat tanquam Patris sui Legatus, missus
 ad bonum hunc nuntium adferendum. Ita enim per Isalam dixit: k *spiritus*
Domini super me, eod quod unxerit Dominus me, euangelizare pauperibus mi-
ssi me, prædicare captiuis remissionem &c: Et de eius præcuratore dicit Euan-
 gelista, quod l *fuerit homo missus à Deo, ut testimonium perhiberet de lumine:*
 hoc est de Christo. Qui etiam mittebat Apostolos ac Discipulos suos ad
 loca, quæ ipsi videbantur. Et ipse est qui aperit aut claudit portas prædi-
 cationis; designans, vt in tali loco prædicetur, & non in alio; aut cum
 maiori aut minori fructu: vt postea videbimus. Vt omnes Christi Disci-
 puli intelligant non debere se operatorum aut Legatorum Christi munus
 aggredi: nisi prius conscij fiant voluntatis Diuinæ, ex aliquibus signis,
 quibus eos vocauerit; & ad huiusmodi ministeria elegerit.

3

ePrædic. 5.1.

fRom. 10.

14.

g2. Corin. 5.

20. Ephes. 6.

20.

h Ierem. 14.

14.

i Ezech. 3. 17

& c. 33. 7.

4

k Isai. 6. 1.

Luce 3. 18.

l Ioan. 1. 6.

P P

AD

AD cuius rei maiorem explicationem est aduertendum, duplicem esse vocationem; alteram interiorē, quam Deus facit per seipsum inspirationibus & illustrationibus Spiritus Sancti; alteram exteriorē, per alios scilicet homines. Et ipsa interior etiam est duplex: generalis, & specialis. *Generalis* est vehemens quaedam inspiratio, quæ magnam infert sollicitudinem ac vehementia desideria iuuandi salutem animarum, feruenti quodam zelo impediendi vitia, & promouendi virtutes. Non tamen descedit in particulari ad officia & media, quæ sunt adhibenda. *Specialis* vero est quoque vehemens inspiratio, inclinans & impellens vnumquemque ad officia & ministeria, capacitati & qualitati propriæ accommodata; ut magno affectu ea procuret, aut oblata acceptet in eum finem. Non enim omnibus eadem suggerit media; nam idiotis siue ignavis, infirmis, & fuerint quando hoc inspirat desiderium adiuuandi proximos; solum inspirat media, omnibus iustis in quocumque sint statu proportionata. Quæ, testis Bernardo, sunt orare pro conuersione peccatorum, & pro eis qui in munus incumbunt; applicare pro eis suas penitentias; omnibus esse bono exemplo; colloquia inire de Deo; bona præbere consilia, & correptiones opportunè adhibere; & reliqua quæ inter duos bonos socios locum habere possunt. Il enim (ut S. Gregorius ait) opportunè se mutuo imitant ad actiones virtutum; ac denique, quod secundo Tomo diximus, incumbunt Patribus familias, ut in suis domibus faciant.

ALIIIS vero inspirat Dominus noster ipsa ministeria, ad hoc præstantum instituta: præuenit enim eos ab infantia, dans eis propensionem ad scientias acquirendas, & opera apta exercenda. Et suo tempore inducit eos ad munus Magistrorum, aut Concionatorum, aut Confessorum, aut Iudicum, & alia similia; inspirans eis tales impulsus & inspirationes, quæ sunt quasi internæ vocationes, & indicia: quod eos eligit ad huiusmodi officia. Quamuis sit obseruandum: quod cum aliqua ex his officia annexam habeat authoritatem, honorem aut commoditatem siue lucrum, cum periculo vanitatis, & iactantiæ; sæpè iusti ex impulsu boni spiritus ea fugiant; sicut verè refugiant dignitates & prælaturas, donec Dominus noster distinctiùs suam eis voluntatem aperiat: ut in ultimo Tractatu, qui est de Prælati, dicitur. In quo dicitur vniuersim quid ad honorata officia obeunda pertineat.

SED, ut ab huiusmodi dubitatione, & animi suspensione quis le expediat, multum iuuat externa vocatio, quæ fit per alios homines, quibus incumbit electio Personarum ad huiusmodi ministeria; aut eorum distributio inter eas facienda. Quemadmodum faciunt Prælati Religionum, & qui definitores vocantur, ad electiones faciendas constituti. Quare eorum electiones censendæ sunt vocationes Dei: si tamen, qui eligendus est, non est

Serm. 3. de
Aduentu.

Homil. 6. in
Euangelia
Tract. 3. c. 9.

ambitiosè quarat, aut aliquo artificio obtinere nitatur, quòd à perfectione degeneret, quam proficetur. Si autem de sua sufficientia dubitaret, potest Prælatorum & electorum, qui ipsum benè nouerunt, & vt acceptet statuerint, iudicio suum subiicere. Idem enim hoc est, atque si ipse Dominus nosset iuberet: quemadmodum euenit S. Thomæ, valde anxio, cò quòd Prælati iubebant Magisterij gradum suscipere, cuius ipse indignum se iudicabat. Dormienti enim visio quædam apparuit, quæ iussit gradum acceptare, & sperare in Deum, quòd esset auxiliium ei præstiturus: quare etiam thesaurum & argumentum suæ Repetitionis assignauit ei sententiam illam Psalmistæ: *rogans montes de superioribus suis.*

DE NIQVE, vt quis Diuinam voluntatem distinctiùs cognoscat, tutiusque amplectatur: documenta illa sequi debet quæ in primo Tract. secundi Tomi fuerunt proposita: quæ maximè spectant ad electionem horum officiorum spiritualium, soletque Dominus voluntatem suam manifestare gratis gratis datis, quas ad ea amplectenda communicat. Cùm enim gratiæ illæ ad aliorum vtilitatem dirigantur, nec velit Deus talenta sua sepeliri, aut otiosa esse; sed bonæ negotiationi exposita: cum ipse has gratias largitur, satis apertè significat: se eum ad illud officium eligere, in quod illæ diriguntur: concurrentibus etiam cæteris circumstantiis, quæ fuerunt ibi propositæ.

CAPVT V.

DEVM DOMINVM NOSTRVM AD HÆC MINISTERIA

*non vocare ignaros, nec vitios deditos, nec in virtute Tyrones;
sed eos, qui in ea profecerunt, aut iam
sunt perfecti.*

FUNDAMENTIS IN PRÆCEDENTIBVS CAPITIBVS iactis innitetur doctrina de iis personis, quibus Diuina vocatio & electio ad hæc ministeria communicatur, aut denegatur. Incipiemus autem ab iis, qui per eam excluduntur: quæ minimum sunt duo genera personarum, ignorantium scilicet siue idiotarum, & imprudentum: qui neque scientiam & prudentiam ad ea necessariam habent; nec aptitudinem, vt ad eam perueniant. Et quamuis magnâ sint scientia præditi, etiam reiciuntur, qui sunt in suis vitiis & passionibus effrænes, huiusque peccatis valde addicti. Non inficiamur tamen improbos ministros administrare vera Sacramenta, & sufficientem habere autoritatem ad docendum, & gubernandum; ac proinde eis esse parendum iuxta dictum illud Saluatoris: *a super Cathedram Moysi sederunt Scribæ & Pharisei. Omnia ergo quacumque dixerint vobis, seruate & facite: secundum opera vero eorum nolite facere.*

m Psal. 103.

Cap. 5. & 6.

a Mat. 23. 2.